

Buddy Vedder/Saturday Night Fever

INTRO

Buddy Vedder speelt de hoofdrol in de succesmusical Saturday Night Fever die vanaf september in de Nederlandse theaters is te zien. Als de virtuoos danser en machoman Tony Manero treedt hij in de voetsporen van John Travolta, die met de filmversie (1977) doorbrak bij het grote publiek. „Natuurlijk voel ik de druk, maar het wordt wel mijn Tony”, zegt de acteur en presentator.

Ter voorbereiding op zijn hoofdrol in Saturday Night Fever, de iconische musical die in september haar première beleeft en daarna uitgebreid door Nederland op tournee gaat, laat Buddy Vedder niets aan het toeval over.

De (musical) acteur en tv-presentator (Holland's got talent, Stars on stage) bijt zich compleet vast in zijn personage van Tony Manero, de fabuleuze danser en machoman in het New York van de jaren 70. „Ik heb wekelijks vier keer twee uur dansles”, zegt hij. „Vaak samen met mijn tegenspeelster Esmée Dekker, die in Saturday Night Fever mijn danspartner en vriendinnetje Stephanie Mangano is.

„Gelukkig kennen Esmée en ik elkaar sinds ons zestiende - we zaten in dezelfde klas op de Frank Sanders Akademie. Die vertrouwde band is belangrijk tijdens het dansen wanneer je bijvoorbeeld lifts uitvoert. Dan moet Esmée erop kunnen rekenen dat ik haar op het juiste moment opvang.” Hij toont zijn ontvelde onderarm en lacht: „Cadeautje van Esmée. Zo'n lift is echt zwaar en vergt veel fysieke kracht. Maar het moet hè? Saturday Night Fever is tenslotte ook een echte dansmusical.”

Dans als een van de belangrijkste disciplines binnen Saturday Night Fever vraagt inderdaad veel van de acteurs en het ensemble. Buddy Vedder: „Ik ben van nature vlug, snel en kort, maar dat is niet zoals Tony is. Daar ben ik nu tijdens de danslessen naar op zoek. Ik moet, merk ik, al veel meer door mijn knieën. Ik ben luchtig en lichtvoetig - Tony is veel meer geaard. Zijn voeten staan diep in de grond. Hij straalt kracht uit. Het is niet mijn bewegingsidioom, maar ik wil het beheersen omdat het zo bij Tony hoort. Dat is mijn uitdaging.”

Daarbij zal Buddy Vedder ongetwijfeld ook praktische wenken en tips ontvangen van zijn vriendin Ginny Pauw, topdanseres op (inter)nationale podia bij onder anderen Toppers in Concert, Vrienden van Amstel Live en Let's dance en de wereldsterren Kylie Minogue en Dua Lipa.

Van vertaler en bewerker Florus van Rooijen kreeg hij advies om het vermaarde filmdrieluik The Godfather te kijken. „Tony Manero is geen maffioso a la de Godfather of de Sopranos, maar hij groeit wel op in een omgeving waar criminaliteit altijd dichtbij is. Je moet bepaalde types mijden. Want een ruzie wordt niet alleen met vuisten, maar ook met zwaarder geschut beslecht.

„De sfeer destijds in New York was zó grimmig. De politie zei letterlijk tegen mensen: 'Als het donker is... you're on your own. Wij kunnen je niet beschermen. Dat is toch niet voor te stellen? Dat je in de winter na je werk als het al donker is, heel snel de metro moet nemen naar huis. Anders zoek je het zelf maar uit... Bizar.”

Het is typerend voor Buddy Vedder dat hij zijn musicalkarakter tot in de kleinste details uitdiept en ontrafelt. „Acteur Hajo Bruins zei eens tegen me: 'Je hebt natte en droge acteurs.' De eerste categorie doet het op emotie, op gevoel en eerste intuïtie. De tweede groep pakt het juist rationeel en analytisch aan. Tot die laatste behoort ik. Ik bekijk documentaires over het tijdvak van Saturday Night Fever in het midden van de jaren 70, schrijf bij mijn rol allerlei verwijzingen en referenties, ga op zoek naar documentatie uit dat tijdvak.

„Maar soms, en dat bedoelde Hajo, moet je ook écht voelen. Ik probeer in mijn rol als Tony twee gezichten te combineren. Tony wil binnen het gezin gezien worden, dat wil elk kind. Zijn broer is priester, die heeft het gemaakt. Tony heeft een oersaai baantje in een verfwinkel. Op zaterdagavond geeft hij zijn leven in de grote stad glans op de dansvloer van de 2001 Odyssy discotheek. Dat zijn dat momenten waarop hij zichzelf kan zijn.

„Maar net als iedereen heeft hij behoefte aan iemand die een arm om hem heenslaat en zegt: ‘Hé jongen, je doet het echt wel goed.’ Tony is gewoon een lieve gast, hij heeft een goed hart. Toch kan hij op straat die gevoelige kant niet laten zien. Dan ben je kwetsbaar en maken mensen gebruik van je.

„Ik hoop dat mensen straks begrijpen waar die harde buitenkant vandaan komt, waarom hij altijd zo stoer is onder vrienden. Het is de angst om zwakte te tonen. Je bent een machoman, je moet de breedste van de straat zijn. Pas dan loopt iedereen met een boogje om je heen. Ik ben van nature niet de gast om wie je op de stoep heen loopt, maar ik ga wel m’n uiterste best doen.”

Buddy Vedder kwam al als kind in contact met de muziek uit Saturday Night Fever. Klassiekers van de Bees Gees uit de hoogtijdagen van de disco als Staying alive, Night fever, How deep is your love en You should be dancin’ werden ook in huize Vedder gedraaid. „Ik kende de iconische muziek al voor ik de film zag. Toen ik vanaf mijn twaalfde grote liefde voor het musicalgenre ontwikkelde heb ik met mijn ouders ook de musical met Chantal Janzen en Carlo Boszhard gezien.”

Natuurlijk, bekend hij, voelt hij een ‘gezonde druk’ om straks in de voetsporen van John Travolta te treden. Maar: „Ik ben Tony Manero op mijn manier. Ik weet, John Travolta is een grote meneer en ik keek als jongetje met ontzag en bewondering naar hem. Dat ik nu deze rol mag spelen maakt me extra trots. Maar het brengt ook verantwoordelijkheid met zich mee. Ik leg de lat voor mezelf altijd heel hoog - of het nu John Travolta of Pietje Puk is.”

Er zitten volgens Buddy Vedder, ook na ruim 45 jaar na Saturday Night Fever, veel actuele en herkenbare elementen in de musical die, anders dan bijvoorbeeld Grease, veel meer rauwe randen en schuurplekken kent. „Het gaat er om”, zegt hij, „dat je in een omgeving leeft waar je uit wil breken. Tony is niet blij met zijn plek in de wereld, maar het moeilijk om uit zijn milieu te stappen. Ik hoop dat het ons lukt dat aspect van het verhaal goed naar voren te krijgen. Dat opgroeien op sommige plekken echt niet gemakkelijk is.”

Tegelijk is Saturday Night Fever een verhaal over optimisme en moed, een romantische liefdesver telling ook in een harde wereld waarin opgroeiende jongeren hun weg dienen te vinden. Na zijn indrukwekkende rol afgelopen seizoen in de spektakelmusical Het was zondag in het zuiden, was hij meer dan vereerd toen hij door Hans Cornelissen van De Graaf & Cornelissen Entertainment werd gevraagd voor Saturday Night Fever.

„Ik ben een vakidoot en wil me binnen het amusement zo min mogelijk beperken. Musical in Nederland ontwikkelt zich enorm en ik voel voor mezelf dat ik nog steeds groei. Je ziet steeds meer dat het genre wordt omarmd door toneelacteurs, door kleinkunstenaars en zangers. Je krijgt zo een heel mooie kruisbestuiving.”

Bovendien kijkt hij uit naar de landelijke tournee die Saturday Night Fever langs de Nederlandse theaters en schouwburgen voert. „Heerlijk, dat troubadourgevoel, op reis naar alle uithoeken van het land. Ik hoor vaak van collega’s dat ze dat maar lastig vinden, maar ik vind het juist enorm eervol om in het land op te treden. Mensen kopen een kaartje, kijken uit naar zo’n avond. Het minste dat wij kunnen doen is in de buurt komen.”